N. 103

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 23 Grudnia. V. S. ROKU 1806

S PETERSBURG V. S. d. 18 grudnia. Z BOZEY ŁASKI MY ALEXANDER Pierwszy Jmperator i Samowładca całey Rossyi etc. etc. etc. Oznaymuiemy wiernym poddanym Naszym. Swiatu całemu wiadome są zdarzenia i przypadki, które napełniły Europę okropnością krwi przelewu i rozruchu, przez chciwość panowania i zdobyczy nienasyconą rządu, iaki powstał w narodzie Francuzkim. Starania i troskliwość nasza w przywróceniu spokoyności powszechuey, utrzymaniu nienaruszonemi Mocarstw z Nami zprzymierzonych, za pomocą środków ugodliwych, nie wzięły pomyślnego skutku. Wiarołomstwo nieprzyiaciela powszechnego targaiące świątość traktatową i praw narodowych, zagrażaiące spustoszeniem całey Europie, pobudziło Nas w ostatku, żebyśmy oręż podnieśli na pomoc i ratunek państw z Nami połączonych. Klęski spadłe na woysko Austryackie, zniewoliły Rzymskiego Cesarza do zawarcia niedogodnego pokoiu, którego warunki pisał dumny z odniesionych zysków zwycięzca, przyiąć kazały okoliczności nieszczęśliwe.

Wkrótce potém wśrod nadziei położenia tamy klęskom straszliwym, przywracaiąc traktatami pokoy trwały i powszechny, Pruska Monarchia bez żadnego względu na wszelkie ofiary które uczyniła celem zachowania z Francyą przymierza swego: bez względu na wszelką uległość okazywaną temu nieprzyiacielowi powszechnemu, klęsk przecie woiennych uniknąć nie mogła. Pokoy zwodniczy którym cieszyć się chciał ten narod nie przewidując niebezpieczeństwa, nadzieia położona w sprzymierzeńcu wiarołomnym, wtrąciły go w przepaść bezdenną zguby. Armie Napoleonowe napadaiąc na woyska Pruskie wprzód niżeli te mogły się zgromadzić i połączyć, rozgromiły one, bez żadnego odporu naiechały stolicę bez obrony pozostałą, i iuż osiadły część większą prowincyi państwa tego.

W takim interessów stanie, gdy sąsiedzka Monarchia Pruska, która dotąd zachodnie granice Państw całey Rossyi przedzielała od Francuzkich, pozbawioną została wszelkich środków do własney obrony; widzieliśmy nieuchronną i konieczną dla Nas potrzebę ruszyć armie Nasze pod naywyższém przewodnictwem Generała Feld Marszałka Graffa Kamieńskiego, na zasłonę od tey ściany własnych granic Oyczyzny, wtargnieniem od nieprzyiaciela zagrożonych; i wezwawszy na pomoc Wszechmocnego Pana Zastępów, który dzieło sprawiedliwe zwykł wspierać, rozkazaliśmy woysku Naszemu postąpić na porażenie szkodliwe zamysły knuiącego nieprzyiaciela, który w odezwach przez się wydanych, zuchwalstwo posunoł do tego stopnia, iż iawnie grozi wtargnieniem do samych granic Naszych.

Zaczynaiąc tę iuż konieczną i nieuchronną woynę, którey cały ciężar spada teraz na Oyczyznę Naszą, gdy nieprzyiaciel pokonał narody zprzymierzone, osądziliśmy za naypierwszą powinność, obrócić nayczulsze staranie ku zachowaniu spokoyności i całości państwa, przez połączenie i powiększenie sił zbroynych narodu wiernego, walecznego, i wspaniałomyślnego, który Opatrzność naywyższa rządowi Naszemu powierzyła.

Nieszczęścia i klęski w bardzo krótkiey czasu chwili wylane na mocarstwa sąsiedzkie, wskazuią teraz nieuchronną potrzebę użycia nadzwyczaynych środków, usiłowania wielkiego i stałego, iakie tylko podać może naygorliwsza miłość Oyczyzny, duch mężtwa, odwagi waleczności, prawdziwa chęć ubiegania się do sławy. Takiem tylko uczuciem wzbudzony i zapalony narod, przez uzbroienie się powszechne, wystawić może tamę nieprzebytą przeciwko nieprzyiacielskiey potędze, chociażby ta nayogromnieysza była. Zaniedbanie tego to uzbroienia się wewnętrznego, podczas teraznieyszey woyny przeciwko Francuzom iuż zmocnionym przez prędkie i gwałtowne zabory i grabieże przyniosło dla domu Austryackiego nayzgubnieysze skutki, przyspieszyło zawoiowanie państw Pruskich.

Los ich rozstrzygniony został w kilku bitwach przegranych; zatém nieprzyiaciel nie znayduiąc żadney przeszkody w postępowaniu swoiém, i nie lękaiąc się naymnieyszego odporu ze strony mieszkańców bezbronnych, nagłym pośpiechem przedarł się do granic, a łupiezką i gwałtowną przemocą szeroko roznosząc strach i spustoszenie, wytępił iuż rozproszone woysk regularnych dywizye, i całém państwem zawładnoł. Waleczność woysk Rossyiskich, zwycięztwa rycerzów narodu Naszego, którzy przez cały wiek ośmnasty z mężtwem niesłychaném zwyciężali i gromili nieprzyiacioł zewnętrznych po wszystkich kraiach, trofea wzniesione ich ręką na wszystkich granicach Monarchii które daleko rozszerzyli, pamięć na tak wielką i świetną ich sławę, napełnia Nas niewątpliwą nadzieią, że i w okolicznościach terazniéyszych, przy pomocy Pana Zastępów błogosławiącego broni podniesioney sprawiedliwie, zniszczone będą zamysły nieprzyiacioł Naszych, i same tylko ich mogiły śladem na potomność w granicach Rossyiskich zostaną.

Lecz wielka mieysc rozległość, na których te armie Nasze dokazywać maią, gdy czyni trudność niemałą, ażeby iedna drugą prędko i wzaiemnie posiłkować mogła, w obronie i zasłonieniu obszernych granic; z drugiey strony oczywiste niebezpieczeństwo, ieśliby czego Boże uchoway, gdziekolwiek nieprzyiaciel wtargnoł do prowincyi Państwa Naszego, zniewalaią Nas, abyśmy użyli dzielnieyszych środków na odwrócenie złego, ustanawiaiąc powszechne i doczesne uzbroienie czyli Milicyą, wszędy gotową i liczną, na zmocnienie i posiłkowanie woysk regularnych, któraby mogła wystawić nieprzyiaciołom w każdym kroku

postępowania niezwyciężoną siłę w synach wiernych Oyczyzny, którzy się połączyli ku obronie naydroższey swobody swoiey i własności.

W tak trudnych okolicznościach, z ufnością zupełną i nadzieią zwracamy się do znakomitego zgromadzenia Szlachty Państw Naszych, która przez służbę i wierność w boiowém polu, przez naywi ksze ofiary życia i własności, zasadę położyła wielkości R ssyiskiey: d tego zgromadzenia, które przykładami bohatyrskiey duszy, zapalało zawsze i przodkowało wszystkim innym stanom Monarchii, te zaś chwalebnym sposobem, w każdym czasie przykładały się do zbawienia, obrony i sławy Oyczyzny Naszey.

W ekiem niezatarte dowody miłości Oyczyzny, wierności Tronowi, iakie w naydalszych czasach i teraznieyszych zawsze dawała Szlachta Rossyiska; wiadoma iey gotowość, nie oszczędzania trudów i życia samego w usługach Monarchii (Przywileiu darowanego Szlachcie na prawa i swobody punkt 20) w każdem zdarzeniu i chwili, gdy iey służba powszechnemu dobru potrzebną i pożyteczną była, na pierwsze wezwanie od panuiących Samowładców: Nas przekonywaią, iak ochoczo, gorliwie, i dzielnie dziś Nam pomagać będzie w nayrychleyszém i pożądaném uskutecznieniu doczesnego uzbroienia, czyli Milicyi, które iest przedsięwzięte z potrzeby nieuchronney i konieczney dla powszechnego zbawienia, według prawideł niżey przepisanych.

Równie przekonani iesteśmy, że wierne Nasze zgromadzenia mieyskie, znamienici mieszczanie, kupcy, obywatele, iakoteż skarbowi poddani i wolni rolnicy ziednoczą usiłowania swoie w dźwiganiu ciężarów powszechnych nayważnieyszey Oyczyźnie posługi, na obronę wiary świętey i własnego ich dobra.

Słudzy zaś Kościoła Bożego razem z Nami i wszystkiemi wierno poddanemi Naszemi podniosą gorące modlitwy do Pana Wszechmocnego, który włada losem Monarchii, ażeby zesłać raczył świętą i wszechmocną pomoc swoię na odwrócenie powszechnego niebezpieczeństwa, pokonanie i zniszczenie nieprzyiacioł, przywrócenie błogosławioney cichości i pokoiu wewnątrz Oyczyzny Naszey. Formowanie zaś wnętrznego uzbroienia czyli Milicyi na teraznieysze tylko niebezpieczeństwo powinno być czynione sposobem następuiącym.

1. O USTANOWIENIU DOCZESNEGO UZBROIENIA ALBO MILICYI.

1. Każda Gubernia pograniczna i wnętrzna z mieszkańców swoich uzbraia taką liczbę Gubernskiego woyska ziemskiego albo Milicyi, iaka iest wyznaczona przez Nas w położonym niżey przepisie.

2. z kilku Gubernii w tymże przepisie połączonych formuie się wydział, a ziednoczone woyska Gubernskie składaią wydziałowe woysko ziemskie czyli Milicyą.

3. Takich wydziałowych woysk Ziemskich naznacza się siedm.

4. Główno kommenderuiący wydziałowemi woyskami ziemskiemi wyznaczeni będą przez Nas z liczby osob wiernością, służbą, i dostoieństwem znakomitych, którzy ufność po szechną sobie ziednali.

5. Kommendanci Gubernskich woysk ziemskich wybierani będą przez samą Szlachtę każdey Gubernii z liczby osob, które się dystyngwowały w służbie woyskowey, a ieżeli można z mieszkaiących w teyże Gubernii. Gdy zaś Szlachta nie obierze, wtenczas wyznaczy onego głowno kommenderuiący.

6. Cząstkowi naczelnicy woyska Gubernskiego iakoto powiatowi tysiącznicy, pięciosetnicy, i inni będą równym sposobem wybierani przez Szlachtę teyże Gubernii z własnego iey zgromadzenia, ieśli można z liczby takich osob, które iuż z honorem zostawały w polowey służbie, a ieżeli tych osob niedostatek będzie, z takich które nie służyły, albo też nawet z drugich stanów; mieysca zaś nie zastąpione wybraniem od Szlachty, dopełnić ma kommmenderuiący.

7. Po ogłoszeniu tego manifestu Naszego, cywilni Gubernatorowie niemieszkaiąc zebrać powinni listę i wiadomość o obywatelach Gubernii wszelkiego stanu, i wierne z onych wypisy, według danego sobie zalecenia, odeszlą w czasie naykrótszym do główno kommenderuiącego wydziałowego, i kommendanta Gubernskiego ziemskiego woyska, iacy będą wyznaczeni.

2. O DOPEŁNIENIU i OPATRZENIU MILICYI.

8. Cywilni Gubernatorowie z Marszałkami Szlacheckiemi odebrawszy te listy i wiadomoś o skarbowych i obywatelskich poddanych, iakoteż o mieszczanach, wyznaczaią, iak wiele należy wybierać skarbowych i obywatelskich poddanych, iakoteż mieszczan, dla dopełnienia przepisaney liczby w rozk adzie Milicyi Gubernskiey.

9. Szlacheckie zgromadzenia odebrawszy wiadomość przez Marszałków swoich iak wiele ludzi dostarczyć każdy powinien do służby doczesney Oyczyźnie, przepisuią według rachunku iuż zrobionego, iak wiele osob każdemu w szczególności dawać wypada. Po uczynieniu takowego przepisu, każdy obywatel i maiący poddanych ludzi przysposo i w dwóch tygodniach wyznaczoną iemu liczbę osob zupełnie uzbroionych, i według możności opatrzonych bronią ognistą, wybieraiąc mianowicie takich, gdzie są, którzy nawykli obchodzić się z tym orężem, iakoto strzelców, myśliwych, ochotników i tym podobnych, odziewaiąc każdego sposobem odpowiadaiącym porze roku, i daiąc na każdego iednoczasowie po trzy ruble; przygotuią oraz dla nich prowiant potrzebny na trzy miesiące.

10. Tegoż czasu osady skarbowe i mieszczanie liczbę ludzi od nich przypadaiącą na uformowanie Gubernskiego ziemskiego woyska niezwłócznie przygotować powinni z osob zdatnieyszych do noszenia broni, i własnym kosztem opatrzą ich tak w broń, iakoteż w oddzienie i pieniądze, według powyższego przepisu, gotuiąc także dla nich prowiant na trzy miesiące.

11. Mieyskie gromady, na swoich zgromadzeniach, wraz po odebraniu tego manifestu i przepisu o liczbie woysk ziemskich w Gubernii naznaczonych, nakażą w miarę sił, możności, i gorliwości o dobro powszechne każdego obywatela, pieniężne summy, składki zbożowe, i inne ofiary w rzeczach i sprzętach potrzebnych na umundurowanie, uzbroienie ludzi. Wiadomość o tych ofiarach uczynionych dla Oyczyzny przesyłana być powinna do Gubernatorów cywilnych, kommendantów Gubernskich, i główno kommenderuiących wydziałowém woyskiem ziemskiém, którzy niemieszkaiąc Nam wszystko doniosą.

12. Do strzeżenia wszelkich ofiar i składek czynionych przez zgromadzenia Szlacheckie i gromady mieyskie te same wybiorą i wyznaczą ludzi zdatnych i pewnych kommendanci Gubernskich, i główno kommenderuiący wydziałowych woysk ziemskich, mieysca do składów wyznaczą.

13. Wszelkiego stanu wolnych ludzi, pragnących dobrowolnie z gorliwości własney i przywiązania ku Oyczyznie wziąć oręż, i natychmiast przyiąć służbę w doczesném uzbroieniu, przyimować mogą kommendanci Guberuskich woysk ziemskich.

14. Wszyscy obywatele Gubernii maiący w domach swoich broń ognistą, tesaki, szable, dzidy, i inny iakikolwiek oręż zbywaiący od wypotrzebowanego im na uzbroienie formuiącey się Milicyi, albo swóy własny, wzywamy, ażeby oddawali wszystko do użycia na potrzebę Oyczyzny; w powiatach przyimować będą Marszałkowie Szlacheccy i powiatowi woyska naczelnicy, w miastach zaś Magistraty i Horodniczowie. Takie ofiary z naywyższą wdzięcznością przyięte będą; przyimuiący zaś kwity dawa powińni z rzeczy oddawanych, i donosić o tém natychmiast kommendantom ziemskiego woyska.

15. Proch, armata, kule, inne potrzeby woienne, których nie podobno iest dostać w Gubernii, będą dostarczone z Monarszych arsenałów i składów skarbowych. Główno kommenderuiący i kommendanci woysk ziemskich w Guberniach starać się będą według możności ażeby się opatrzyli we wszystkie rzeczy potrzebne iakie w tychże Guberniach znaydowa si mo ą a mieyscowe zwierzchności obowiązane są onym w każdey okoliczności dopomagać.

16. Dla wsparcia i wyćwiczenia tey Milicyi wyznaczona będzie liczba potrzebna woysk regularnych pod naczelnictwem kommenderuiącego w Gubernii.

3. O ZARZĄDZENIU MILICYI

17. Główno kommenderuiący wydziałowém woyskiem ziemskiém do skutku przyprowadza, według instrukcyi onemu daney, wszystkie środki dążące ku powszechney obronie; przepisy iego wypełniać powińni mieyscowi naczelnicy z równą regularnością wiernością, i pośpiechem, iak są wykonywane rozkazy Naywyższe. O dystyngwuiących się osobliwszą gorliwością i ochotą, ażeby nadgrodę otrzymali w rangach według zasługi, tenże Nam bez żadnego omieszkania donosić będzie.

18 Jemu podlegaią kommendanci woysk Gubernskich i Gubernatorowie cywilni w tém wszystkiém co się zciąga do ich zwierzchnictwa nad Gubernskiemi i Sztatskiemi kompaniami.

19 Kommenderuiącemu Gubernskiém woyskiem ziemskiém dopomagaią we wszystkiém Gubernscy i powiatowi Marszałkowie Szlacheccy i dopełniaią onego zalecenia. Jemu podlegaią Horodniczowie, Sprawnicy, Magistraty i Ratusze we wszystkiém, co się zciągać może do wykonania środków dążących ku obronie powszechney. Bezpośrednie podlegli są iemu tysiącznicy, pięciosetnicy, i inni naczelnicy ziemskiey Milicyi.

20. Te wszystkie środki ażeby pomyślnie i prędko wykonane były, potrzebuią koniecznie ścisłego dozoru i porządku; naymnieysza opieszałość i zprzeciwienie się Naczelnikom ustanowionym ponieważ idzie na powszechną szkodę, warte iest prędkiego i surowego ukarania. Przeto odwracaiąc złe grożące powszechném Państwa wzruszeniem główno kommenderuiącemu daiemy przez ninieysze władzę aresztowania i odsyłania pod sąd woyskowy każdego człowieka nieposłusznego naruszaiącego wierność i przysi gę która osobno dla tego woyska będzie przepisana, wyroki sądu woyskowego bez żadney zwłoki będą wykonane chociażby nawet zciągały się do odebrania życia.

Gdy iuż za błogosławieństwem Naywyższego Pana Zastępów usiłowania Nasze i wiernych poddanych Naszych ku obronie Oyczyzny i porażeniu dumne zamiary niosących iey nieprzyiacioł wymierzone, zostaną nakoniec uwieńczone pożądanym skutkiem i pomyślnością a niebezpieczeństwo teraz grożące przeminie; wtenczas oddawszy dziękczynienie po trzykroć świętey Opatrzności Nas wspieraiącey, te uzbroione woyska ziemskie Nasze broń złożą, i powrócą do swoich domów i familii, własną odwagą i mężtwem obronionych gdzie dopiero kosztować będą owocow pokoiu przywr conego z taką sławą. MY zaś Jmperatorskiém słowem Naszem uroczyście przyrzekamy i poczytamy dla Nas świętą powinnością w imieniu Oyczyzny wylać szczodrobliwość i dary Nasze, i nadgrodzić dostoieństwami i znakami dystynkcyi postanowionemi w odpłatę cnoty i zasługi, tym wszystkim synom Oyczyzny, którzy w okolicznościach teraznieyszych okażą dla niey przywiązanie swoie, i dowiodą tego mężtwem znakomitem, ofiarą własnego maiątku, lub innemi czynami, które pożytek przyniosą powszechności. Wdzięczna potomność błogosławić będzie imieniowi t ch pracowników, a sława ich przetrwa niezapomniana od pokolenia w pokolenie. Dan w S. Petersburgu miesiąca listopada dnia 30. roku od Chrystusowego narodzenia 1806, panowania zaś Nasze o roku szóstego. ALEXANDER Graf Koczubey.

Przepis iak wiele ludzi iest potrzebnych w każdey Gubernii na uformowanie wnętrzney doczesney Milicyi z rozdzieleniem oney na wydziały.

Wydział 1.	
Gubernia S. Petersburgska da ludzi -	11000
Nowhorodzka - - - - - -	19000
Twerska - - - - - - -	30000
Ołonecka - - - - - - -	6000
Jarosławska - - - - - -	24000
ogół wydziału całego - - - -	90000
Wydział 2.	
Gubernia Estlandzka da ludzi - -	8000
Inflantska - - - - - -	20000
Kurlandzka - - - - - -	12000
Pskowska - - - - - - -	20000
ogół wydziału całego - - - -	60000
Wydział 3. - - - - - -	
Gubernia Witebska da ludzi - - -	23000
Mohilewska - - - - - -	25000
Smoleńska - - - - - - -	30000
Czernihowska - - - - -	33000
ogół wydziału całego - - -	111000
Wydział 4. - - - - - -	
Gubernia Moskiewska da ludzi	29000
Tulska - - - - - - -	29000
Kałuzka - - - - - -	24000
Włodzimirska - - - - -	29000
Riazańska - - - - - -	29000
ogół wydziału całego - - -	140000
Wydział 5.	
Gubernia Orłowska da ludzi - -	19000
Kurska - - - - - - -	23000
Woroneźska - - - - - -	18000
Charkowska - - - - - -	15000
ogół wydziału całego - - -	75000
Wydział 6 - - - - - -	
Gubernia Kiiowska da ludzi - -	21000
Półtawska - - - - - -	26000
Chersońska - - - - - -	4000

Ekaterinosławska	8000
Ogół wydziału całego	59000
Wydział 7.	
Gubernia Kostromska da ludzi	15500
Wołohodzka	11000
Niżechorodzka	16500
Kazańska	16000
Wiatska	18000
ogół całego wydziału	77000
ogół wszystkich 7 wydziałów	612,000

Gubernie w tym rozkładzie nie umieszczone przykładaią się do uzbroienia składką pieniędzy chleba oręża, ammunicyi. ALEXANDER.

FRANKFORT d. 28 listopada. Przez miasto nasze nie idą iuż do Niemiec z lewe o brzegu Renu regularne woyska Francuzkie, lecz same iuż tylko dywizye nowo zaciężney młodzi.

Wiadomo, iak wiele żołnierza dostarczać powinni na potrzebę powszechną Federacyi Renu Bawarya, Wurtemberg, Baden, Hesse Darmstadt, Wurtzburg, Berg i Cliwia; mniey potężni Xiążęta do tegoż związku wchodzący, według przepisu teraz ogłoszonego dostarczą iak następuie. Nassau ludzi 1680, Prymas 968, Ahremberg 379 Salm 323, Ysenburg 291, Hohenlohe 193, Hohenzollern 97, Lichtenstein 40, Leyen głów 29. Smiertelne zwłoki chwalebney pamięci Xiążęcia Bruńświckiego tymczasowie pogrzebiono w Altonie.

LIPSK d. 2 grudnia. Feld Marszałek Moellendorf dotąd znaydnie się w Erfurcie chory, iest nadzieia że przyidzie do zdrowia zupełnego. Trzy rany dość ciężkie odniosł ten więcey niż 80 letni weteran w bitwie pod Auerstaedt. Odebrawszy pierwszą kazał ią opatrzyć na prędce, i niemieszkaiąc na boiowisko powrócił. Po oddaleniu się Króla przyioł kommendę, i cząstskę armii rozproszoney z X. Oran e zaprowadził do Erfurtu.

LUBECK d. 24 listopada. Spokoyność powróciła miastu naszemu; nieprzyiacielski żołnierz karność ścisłą zachowywać poczyna. Na wieki bolesną zostanie pamięć d. 6. Obywatele bogaci dawniey, ieszcze dziś maią sposob do życia; ci którzy w miernym stanie byli, przychodzą do ubóstwa, cóż mówić o ubogich. Mógł nas opatrzyć Hamburg; lecz sam zostaie teraz w smutnym stanie; żegluga zamknięta; trudno będzie wyżywić dusz 100 t. Lękamy się chorob zaraźliwych o których ziawieniu Magistrat ostrzeżony został. Wysłaliśmy deputacyą do główney kwatery Francuzkiey, która niewiadomo co nam przyniesie; prosić miała o litość i względy nad miastem z kwitnącego niedawno przyprowadzoném do nayopłakańszego stanu.

Gdy Generał Adiutant Moerner z większą częścią woysk Szwedzkich z Lawenburga przeprowadzonych do Trawemunde szedł w niewolę, 2 szwadrony dragonii, kompania grenadyerów, i cała prawie artyllerya konna uszły do Neustadt miasta Holsztyńskiego, które leży w małey odległości od pomienionego portu. Słychać że ta dywizya opatrzywszy się w żywność, chociaż wiatr był przeciwny i zburzone nawałnością morze, siadła na statki, i wyszła pod żagle, zmierzaiąc do portów Szwedzkich. Okręta znalezione w Meklenburgskich i Pomorskich uzbroili Francuzi, chcąc ich użyć na przewiezienie woyska swoiego do wyspy Rugen; którą zamyśla osadzić nieprzyiaciel, wprzód niż przystąpi do oblężenia Stralsundu, ażeby ta twierdzy pomocy odebrać nie mogła.

BAMBERG d. 1 grudnia. Xięstwa Got a i Altenburg od narzuconych kontrybucyi uwalniaiąc Francuzi, iak słychać, przyimuią do Federacyi, z obowiązkiem dostawienia na spólną potrzebę 4 t. żołnierza.

S. PETERSBURG d. 28 grudnia. GM. Korf przyięty do służby będzie Szefem 7 półku strzelców. Graf Delgni Luxembourg otrzymał rangę Korneta w leibhuzarskim półku, Półkownik Rozen został kommendantem Pawłohradzkiego półku huzarów, Podpółkownik Markow 2 strzelców. Maior Woinów umieszczony w Nieżyńskim dragonii. Saskiey służby Podporucznik Kretzmar przyięty do Rossyiskiey z równą rangą w korpusie inżenierów. Adiutant GL. Essena Lachowicz będzie płac Adiutantem w Kamieńcu Podolskim. Maior Ordin umieszczony w Brzeskim półku muszkietyerów. Maior Sonin w Sibirskim dragonii. Uwalniaią się od służby: Maior Czerniakow z rangą Podpółkownika, mundurem. i pensyą połowy gaży za ranę odniesioną; Maior Plechanow z rangą Podpółkownika i mundurem. Półkownik Tołbuhin z mundurem; Baltyckiey flotty Kapitanowie Licharew, Makszeiew, Marczeńko z rangą wyższą mundurem, i gażą za długą służbę, i odbyte kampanie według ustawy. Kornet X. Lubomirski umieszczony w huzarskim półku leibgwardyi. Oświadczono ukontentowanie naywyższe Szefowi Kexholmskiego półku muszkietyerów GM. Werderewskiemu, że pilnie wykonał dane sobie zlecenie.

Dyrektor skarbowey fabryki Irkutskiey Sewerikow otrzymał rangę konsyliarza kolleskiego w nadgrodę zasługi pożyteczney, iak zwierzchność zaświadczyła. Kammer-Junker Graf S. Priest zasiadać ma za Ober Prokurorskim stołem w 3 departamencie Senatu. Zona Doktora Klawer w nadgrodę mężowskich zasług po zeyściu iego połowę gaży odbierać będzie, iakoteż żona Doktora Stark. Nauczyciele S. Petersburgskiey szkoły kupieckiey Szarapow, Halicki, rangę wyższą otrzymali.

W ukazie danym przez J. J. M. Senatowi d. 14 grudnia wyrażono; na dopełnienie ukazu d. 11 listopada, w którym dla teraźnieyszych okoliczności wojennych osądziliśmy za rzecz potrzebną zabronić wywożenia za granicę żyta w mące i ziarnie, ze wszystkich portów Baltyckich, i lądowemi drogami od Baltyckiego do morza Czarnego, rozkazuiemy tę ustawę rozciągnąć do portów Białomorskich, i ze wszystkich mieysc pomienionych przeciąć wywoz nie samego tylko żyta w ziarnie i mące aleteż wszelkiego innego zboża. Od powszechnego iednak zakazu wyłącza się ilość zboża wyrażona w osobnych artykułach potwierdzonych w traktacie przymierza obromego z Szwecyą r. 1799 d. 18 pazdziernika VS. do wypłynienia zamierzonego czasu, i przepuszczenie zboża którego potrzebuią woyska Nasze za granicą będące. Ten zaś szczególniey wywoz nie inaczey ma następować, aż po zaświadczeniu daném od naczelników pogranicznych; że to zboże wyprowadza się dla utrzymywania armii Rossyiskiey. To rozrządzenie przyiść do skutku powinno w dni 10 po odebraniu ukazów na celnych komorach.

J. J. Mość oświadczaiąc ukontentowanie naywyższe Ober Hof Marszałkowi Tołstoy za trudy podięte w przyprowadzeniu do porządku dobrego różnych wydziałów ekonomicznych dworu Monarszego dozorowi swoiemu poruczonych. rozkazał dać onemu 50 t. rubli.